

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

Αθήνα 27-12-2013

Αριθμ. Πρωτ. 1875

Ερ. 12/2013

Αρμόδιος : Κων/νος Κηπουρός

Τηλέφωνο : 210- 212.4263

Ταχ. Δ/ση : Αχαρνών 2

Τ.Κ.101 76

ΠΡΟΣ:

τη Διεύθυνση Τεχνικών Μελετών &

Κατασκευών του Υπουργείου

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Αριθμός Γνωμοδότησης 459 /2013

Αριθμός Ερωτήματος: το υπ' αριθμ. 5108/154536/12-12-2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Τεχνικών Μελετών & Κατασκευών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων .

Θέμα: Περί της συμμόρφωσης της Διοίκησης προς την υπ' αριθμ. 1771/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς, με την οποία έγινε εν μέρει δεκτή εργολαβική προσφυγή αναφορικά με τη νομιμότητα διορθώσεων από τη Δ/σα Υπηρεσία στην τελική επιμέτρηση του έργου, διαρκούσης εκκρεμοδικίας από την άσκηση εκ μέρους του Δημοσίου αναιρέσεως κατά της ως άνω δικαστικής αποφάσεως.

A.1) Η αναφερόμενη στην 1771/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς ανώνυμη εταιρεία υπέβαλε, με την ιδιότητα της αναδόχου του δημόσιου έργου «Κατασκευή φράγματος Κόρης Γιοφύρι Ν. Χίου», την τελική επιμέτρηση του έργου

στη Διευθύνουσα Υπηρεσία, η οποία όμως την επέστρεψε διορθωμένη με την υπ' αριθμ. 12773/01-10-2010 απόφασή της. Η ανάδοχος, μετά την εξάντληση ασκήσεως των ενδικοφανών μέσων προδικαστικής της προστασίας, κατέστησε τις αμφισβητούμενες διορθώσεις αντικείμενο δίκης, με την άσκηση της από 28-09-2011 προσφυγής της στο Διοικητικό Εφετείο Πειραιώς. Το Δικαστήριο, κατ' αποδοχή εν μέρει της προσφυγής, έκρινε ως μη νόμιμες ορισμένες από τις διαγραφές ποσοτήτων εκτελεσθεισών εργασιών που είχαν περιληφθεί στην τελική επιμέτρηση, αναγνωρίζοντας αυτές τις ποσότητες σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασής του.

2) Η ερωτώσα Υπηρεσία θέτει το ερώτημα περί της συμμόρφωσης της Διοίκησης προς την δικαστική απόφαση, ενόψει και του ότι α) δεν έχει συμπεριληφθεί σε αυτή ρητή εντολή προς την Υπηρεσία για την «αποζημίωση» των εν λόγω εργασιών και β) εκκρεμοδικεί αίτηση αναίρεσης που έχει ασκήσει το Ελληνικό Δημόσιο κατά της υπ' αριθμ. 1771/2013 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς.

B. Παράθεση κρίσιμων διατάξεων νόμου.

1) Στο άρθρο 94 παρ.4 τελευταίο εδάφιο του Συντάγματος ορίζεται ότι «Οι δικαστικές αποφάσεις εκτελούνται αναγκαστικά και κατά του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως νόμος ορίζει».

2) Στο άρθρο 95 παρ. 5 πρώτο εδάφιο του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Η Διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις».

3) Στο άρθρο 198 παρ.1 του Ν.2717/1999 ορίζεται ότι: «Οι διοικητικές αρχές οφείλουν, με θετικές ενέργειες ή με αποχή από κάθε αντίθετη ενέργεια, να συμμορφώνονται προς το περιεχόμενο των αποφάσεων οι οποίες εκδίδονται για διαφορές που άγονται προς επίλυση με άσκηση προσφυγής».

4) Στο άρθρο 77 παρ. 5 τελευταίο εδάφιο του Ν.3669/2008 ορίζεται ότι «οι αποφάσεις του διοικητικού ή πολιτικού εφετείου είναι αμέσως εκτελεστές».

Γ. Ερμηνεία και εφαρμογή των κρίσιμων διατάξεων στα δεδομένα της εξεταζόμενης υπόθεσης.

I. Περί της υποχρέωσης εν γένει για συμμόρφωση της Διοίκησης προς δικαστικές αποφάσεις.

1) Η συμμόρφωση της Διοίκησης προς δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών, και μάλιστα ανεξάρτητα από την προσβολή αυτών των αποφάσεων με ένδικα μέσα, ισχύει ως κανόνας που έχει συνταγματική (βλ. άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος) αλλά και νομοθετική (βλ. τα άρθρα 88 και 198 του Ν.2717/1999) κατοχύρωση.

Εξάλλου, η υποχρέωση συμμόρφωσης σαφώς αντιδιαστέλλεται, στο Σύνταγμα (βλ. παρ. 4 του άρθρου 94 και παρ.5 του άρθρου 95) και τον νόμο (βλ. τα άρθρα 198 και 199 του Κ.Δ. Δικαίου), από την εις βάρος του Δημοσίου αναγκαστική εκτέλεση αποφάσεων, που εκδίδονται επί αγωγών και ενέχουν καταψήφιση (επιδίκαση) αξίωσης έναντι του Δημοσίου (βλ. άρθρα 80 και 194 Κ.Διοικ.Δικ.), η οποία είναι επιτρεπτή υπό τους όρους και τον τρόπο που προδιαγράφονται στον νόμο. (...« όπως νόμος ορίζει», βλ. την παρ.4 του άρθρου 94 του Συντάγματος).

2) Στην εξεταζόμενη υπ' αριθμ. 1771/2013 δικαστική απόφαση το ένδικο βοήθημα που άσκησε η ανάδοχος και κρίθηκε από το Δικαστήριο εκλαμβάνεται από αυτό ως προσφυγή του άρθρου 68 του Κ.Δ.Δικ. και γι αυτό η εν μέρει αποδοχή της προσφυγής αποσαφηνίζεται στο διατακτικό ως ακύρωση της σιωπηρής απόφασης του αρμόδιου Υπουργού για την απόρριψη της αίτησης θεραπείας της προσφεύγουσας, σύμφωνα με την επ'αυτού εξουσία του Δικαστηρίου κατά το άρθρο 79 του Κ.Δ.Δικ.

Στοιχεία αιτητικού αγωγής φαίνεται να περιέχει το δικόγραφο της προσφυγής της αναδόχου στη σελίδα 53 όπου πράγματι ζητείται η διάγνωση χρηματικής αξιώσεως και μάλιστα ως τοκοφόρου (βλ. άρθρα 73,80 του Κ.Δ.Δικ.).

Ωστόσο, το αίτημα αυτό κρίθηκε μη νόμιμο με συνακόλουθη συνέπεια να μην γίνει δεκτό (βλ.σελ.17 και 24-25 της 1771/2013 απόφασης).

Συνεπώς, το Δικαστήριο έκρινε το δικόγραφο της αναδόχου ως προσφυγή με την οποία δεν ενώθηκε αγωγή και δη καταψηφιστική, για τον λόγο δε αυτό δεν τίθεται κατ'ακριβολογία θέμα εκτέλεσης της υπόψη απόφασεως, ούτε κατ' επέκταση θέμα εφαρμογής όσων διατάξεων αναφέρονται στην εκτέλεση ή τον τρόπο εκτέλεσης καταψηφιστικών εκτελεστών αποφάσεων.

Σημειώνεται, πάντως, ότι, καθ' όσον αφορά στις δημοσιευόμενες μετά την 07-06-2008 τελεσίδικες καταψηφιστικές αποφάσεις διοικητικών δικαστηρίων επί αγωγών, πρώτον, δεν ισχύει αναστολή εκτελέσεως λόγω ασκήσεως αιτήσεων αναιρέσεων, από το Δημόσιο(βλ. άρθρα 285 Κ.Δ.Δικ., 37του Ν.3650/2008 και 43 παρ.2 του Ν.

3772/2009) και, δεύτερον, οι ρυθμίσεις της παρ. 5 του άρθρου 326 του Ν.4072/2012 (βλ. την παρ.1 του άρθρου 4 του Ν.3068/2002, όπως ισχύει μετά τον Ν.4072/2012), οι οποίες εξαρτούν την εκτέλεση δικαστικής απόφασης, διαρκούσης της προθεσμίας προσβολής της και της εκκρεμοδικίας ασκηθέντος ένδικου μέσου, από την προσκόμιση εκ μέρους του δικαιούχου εγγυητικής επιστολής, κρίθηκαν ως μη σύμφωνες με το Σύνταγμα, με την υπ' αριθμ. 9/2013 απόφαση του ΣΤΕ (σε Ολομέλεια και Συμβούλιο).

Με άλλες λέξεις, η άσκηση αναίρεσης από το Δημόσιο ακόμη και κατ'αποφάσεων τελεσίδικων καταψηφιστικού χαρακτήρα που έχουν εκδοθεί επί αγωγών και υπόκεινται σε εκτέλεση, δεν είναι νομικώς ικανή να επιφέρει αναστολή αυτής της εκτέλεσης.

3) Επισημαίνεται, ότι ως προς τις αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που επιλύουν διαφορές από συμβάσεις δημόσιων έργων ισχύει από της θεσπίσεως του άρθρου 3 του Ν.2940/2001(βλ. ήδη άρθρο 77παρ.5 και 6 του Ν.3669/2008), ειδική ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία αυτές οι αποφάσεις είναι αμέσως εκτελεστές, με δυνατότητα δικαστικής χορήγησης αναστολής εκτέλεσης υπό τους όρους του νόμου για την περίπτωση εκκρεμοδικίας αιτήσεως αναιρέσεως .

Ενόψει εφαρμογής της ρύθμισης και σε εργολαβικές προσφυγές που απευθύνονται σε διοικητικά δικαστήρια, είναι σαφές ότι η έννοια της « εκτέλεσης» που μπορεί ν'ανασταλεί νοείται στην ρύθμιση με τέτοια ευρύτητα που να περιλαμβάνει, πέρα από την εκτέλεση με την κύρια ή στενή έννοια που αφορά στην εξόφληση επιδικασμένων χρηματικών αξιώσεων, και τις οφειλόμενες ενέργειες συμμόρφωσης της Διοίκησης προς την δικαστική απόφαση, για την οποία κάθε φορά πρόκειται.

Εφόσον δεν μνημονεύεται στο ερώτημα, ούτε επιπλέον προκύπτει χορήγηση από το αρμόδιο Τμήμα του ΣτΕ, κατόπιν αιτήματος του Δημοσίου και εν συνεχεία ασκήσεως εκ μέρους του της υπ' αριθμ. 200/11-11-2013 αιτήσεως για την αναίρεση της υπ'αρ.1771/2013 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς (Τμήμα Ε' Τριμελές), αναστολής εκτέλεσης αυτής της αποφάσεως, διαπιστώνεται η υποχρέωση της Διοίκησης για την άμεση συμμόρφωση προς την ως άνω απόφαση, κατά τη ρητή εξάλλου επιταγή του άρθρου 1 του Ν.3068/2002.

Απομένει η συγκεκριμενοποίηση του περιεχομένου της σχετικής υποχρέωσης συμμόρφωσης .

II. Το περιεχόμενο της υποχρέωσης συμμόρφωσης προς την υπ' αριθμ. 1771/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς.

1) Όπως εκτίθεται στο ιστορικό της διαφοράς, που αποδίδεται στην 1771/2013 απόφαση, η υπ' αριθμ. 422/01-10-2010 τελική επιμέτρηση του έργου, που είχε υποβάλει στη Διευθύνουσα Υπηρεσία η ανάδοχος, επεστράφη διορθωμένη σε αυτή, είτε με διορθώσεις ή διαγραφές ποσοτήτων εργασιών είτε με διαγραφές δαπανών και αποζημιώσεων (βλ. ιδίως σελ. 14-16 στη δικαστική απόφαση). Κατά της υπ' αριθμ. 12773/01-10-2010 απόφασης διόρθωσης της Υπηρεσίας άσκησε η ανάδοχος, διαφωνώντας με τις διορθώσεις και διαγραφές, πρώτα ένσταση και άσκηση θεραπείας και έπειτα, μετά την σιωπηρή απόρριψή τους, την εργολαβική προσφυγή. Συνεπώς, αντικείμενο της δίκης της προσφυγής κατέστη η νομική ορθότητα των διορθωτικών επεμβάσεων στην τελική επιμέτρηση από την Υπηρεσία, όπως εξάλλου τούτο επιβεβαιώνεται με την επισκόπηση του όλου περιεχομένου της δικαστικής απόφασης. Με αυτήν έγινε εν μέρει δεκτή η προσφυγή, διότι το Δικαστήριο έκρινε μη νόμιμες τις διαγραφές ορισμένων ποσοτήτων εργασιών, τις οποίες και αναγνώρισε ως νομίμως εκτελεσθείσες, και ως προς αυτές έγινε δεκτή η προσφυγή, ενώ ως προς άλλες ποσότητες εργασιών και τις αποζημιώσεις έκρινε νόμιμη τη διαγραφή τους, επικυρώνοντας κατά τούτο την απόφαση της Υπηρεσίας με απόρριψη των αντίστοιχων κεφαλαίων της προσφυγής.

Η διπλή ως άνω κρίση (περί νομιμότητας και μη νομιμότητας) του αποφανθέντος σε πρώτο και τελευταίο βαθμό Δικαστηρίου περιβάλλεται με δύναμη «δεδικασμένου» σύμφωνα με το άρθρο 197 του Κ.Δ.Δικ., δηλαδή πρόκειται για δεσμευτική κρίση όπου στηρίχθηκαν η μερική αποδοχή της προσφυγής και η ακύρωση της σιωπηρής απόρριψης της αιτήσεως θεραπείας, η δεσμευτικότητα δε αυτή λειτουργεί αμφιμερώς και για τα δύο μέρη, το Δημόσιο και την ανάδοχο εταιρεία.

2) Τούτο σημαίνει ότι, ενόσω ισχύει το εκ της αποφάσεως δεδικασμένο που μπορεί να ανατραπεί ολικά ή μερικά με την οριστική απόφαση του ΣτΕ επί της αιτήσεως αναιρέσεως του Δημοσίου, δεν μπορεί η ανάδοχος να αμφισβητήσει τις διορθώσεις ή διαγραφές στην τελική επιμέτρηση που έγιναν δεκτές ως νομικά ορθές με την εφετειακή απόφαση, ούτε όμως η Υπηρεσία δικαιούται να εμμένει στις εκ μέρους της διορθώσεις και διαγραφές που κρίθηκαν, κατ' αποδοχή (μερικώς) της προσφυγής, μη νόμιμες. Κατά συνέπεια, μετά την επιστροφή διορθωμένης της τελικής επιμέτρησης και την μερική δικαστική δικαίωση της αναδόχου (με την επιφύλαξη της έκβασης της αναιρετικής δίκης), υποχρεούται αυτή σε υποβολή εκ νέου της τελικής επιμέτρησης του έργου, αλλά με τις διορθώσεις και διαγραφές που κρίθηκαν με την 1771/2013 απόφαση ως νομίμως και ορθώς γενόμενες.

Εξάλλου, και η Υπηρεσία, στην οποία κατά κύριο λόγο απευθύνεται η συνταγματικού και νομοθετικού χαρακτήρα επιταγή για συμμόρφωση προς την υπόψη δικαστική απόφαση, οφείλει, αυτοτελώς και ανεξάρτητα από τις όποιες ενέργειες της αναδόχου, να της απευθύνει πρόσκληση για την υποβολή, σύμφωνα με το σκεπτικό και το διατακτικό της 1771/2013 αποφάσεως, εκ νέου και μεταρρυθμισμένης της τελικής επιμέτρησης του έργου, η οποία εξ ορισμού (βλ. το εφαρμοζόμενο ως εκ του χρόνου συνάψεως της εργολαβικής συμφωνίας, στις 08-07-2005, άρθρο 38 παρ. 4 του Π.Δ.609/1985) αποτελεί τον τελικό συνοπτικό πίνακα όπου ανακεφαλαιώνονται οι ποσότητες όλων των τμηματικών επιμετρήσεων και των πρωτοκόλλων αφανών εργασιών κλπ. Ο υποβληθησόμενος πίνακας (τελική επιμέτρηση) θα ελεγχθεί υποχρεωτικά από την Υπηρεσία ως προς το εάν συμφωνεί με όσα κρίθηκαν από το Διοικητικό Εφετείο Πειραιώς στην 1771/2013 απόφασή του. Στην πρόσκληση της Υπηρεσίας επιβάλλεται αφενός να διευκρινίζεται ότι ενεργεί στο πλαίσιο συμμόρφωσής της με την υπ' αριθμ. 1771/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς, ενόσω αυτή δεν έχει αναιρεθεί ούτε ανασταλεί, και αφετέρου να καλείται η ανάδοχος σε συνυποβολή μαζί με την τελική επιμέτρηση και υπεύθυνης δήλωσής της, ότι δεν έχει περιέλθει σε γνώση της δικαστική απόφαση του ΣτΕ που ν' αναστέλλει την εκτέλεση ή ν' αναιρεί την πιο πάνω 1771/2013 δικαστική απόφαση, ή, εναλλακτικά, πιστοποιητικό με αντίστοιχο περιεχόμενο της Γραμματείας του Δικαστηρίου.

Σε κάθε περίπτωση, η Υπηρεσία οφείλει, από τις αρχές νομιμότητας και της διαφύλαξης του δημόσιου συμφέροντος, να εξετάζει εάν ανεστάλη ή αναιρέθηκε η δικαστική απόφαση πριν προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια ή απόφαση στηριζόμενη σε αυτή την απόφαση.

3) Ως ενέργειες συμμόρφωσης της Διοίκησης προς την υπ' αριθμ. 1771/2013 απόφαση νοούνται εκείνες οι πράξεις που ενέχουν αποδοχή των αναγνωρισμένων με τη δικαστική απόφαση ποσοτήτων εκτελεσμένων εργασιών, όπως προσδιορίζονται στην απόφαση και ιδίως στο διατακτικό της, και βεβαίως η αποδοχή της τελικής επιμέτρησης που θα συμφωνεί με τη δικαστική κρίση.

Περαιτέρω ενέργειες της Διοίκησης προσδιορίζονται στις οικείες διατάξεις του νόμου και της Σύμβασης, και είναι εκτός των ορίων που διαγράφει η υποχρέωση συμμόρφωσης, με την επιφύλαξη ότι θα στηρίζονται και πάντως δεν μπορεί να δυσαρμονούν με τη δικαστική αναγνώριση ποσοτήτων εργασιών που είναι νομικώς δεσμευτική, ενόσω υφίσταται και αναπτύσσει την ενέργειά της η δικαστική απόφαση.

Με άλλη διατύπωση , μετά την αποδοχή της υποβληθησόμενης και σύμφωνης με την υπόψη δικαστική απόφαση (1771/2013) τελικής επιμέτρησης του έργου οι περαιτέρω ενέργειες της Διοίκησης δεν διαφοροποιούνται κατ' αρχήν σε σχέση με την περίπτωση της εξ υπαρχής (άνευ δικαστικής εμπλοκής) υποβολής και αποδοχής τελικής επιμέτρησης σύμφωνης με τη δικαστική κρίση, που θα περιείχε δηλ. όσες ποσότητες και δαπάνες κρίθηκαν από το Δημόσιο νόμιμες.

Κατά συνέπεια, εάν για εκείνη την περίπτωση έπρεπε να πληρωθούν, σύμφωνα με το νόμο, οι κατά την υποβληθείσα και ελεγχθείσα επιμέτρηση ποσότητες εκτελεσθεισών εργασιών, πρέπει επίσης η πληρωμή να συντελεσθεί βάσει της τελικής επιμέτρησης που έκανε η Διοίκηση αποδεκτή στο πλαίσιο της υποχρέωσής της προς συμμόρφωση με την εν λόγω δικαστική απόφαση, ενόσω αυτή ισχύει και δεν έχει ανασταλεί η εκτέλεσή της.

4) Ειδικώς η σύνταξη ανακεφαλαιωτικού πίνακα εργασιών (ΑΠΕ) δεν εμπίπτει, κατά νομική ακριβολογία, στο πλαίσιο της υποχρέωσης συμμόρφωσης της Διοίκησης, διότι το θέμα τούτο δεν κρίθηκε δικαστικώς, ούτε ανέκυψε σχετικώς δεδικασμένο, μη γινομένης μάλιστα μνείας στην απόφαση για την υποχρέωση (ή μη) προς σύνταξη ΑΠΕ.

Εν τούτοις, δεν μπορεί αγνοηθεί ότι η κατ' αποδοχή της προσφυγής αναγνώριση από το Δικαστήριο ποσοτήτων εργασιών, που είχαν συμπεριληφθεί στην υποβληθείσα τελική επιμέτρηση, αποβλέπει στην πληρωμή αυτών των ποσοτήτων.

Αν για την πληρωμή τους είναι απαραίτητη κατά τον νόμο η σύνταξη ΑΠΕ, παρά το γεγονός ότι οι επίμαχες ποσότητες εργασιών κρίθηκαν δεσμευτικά με δύναμη δεδικασμένου έναντι των μερών, η Διοίκηση εξετάζει την συνδρομή όλων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις για τη σύνταξη ΑΠΕ, δεσμευόμενη κατά την εξέταση από τη δικαστική κρίση για τις ποσότητες εκτελεσθεισών εργασιών, όπως καθορίζονται στην 1771/2013 απόφαση. (Για την επίλυση τυχόν νομικών ζητημάτων συνδεομένων με τους νόμιμους όρους ΑΠΕ, σε συνδυασμό με την εκ της 1771/2013 αποφάσεως δεσμευτικότητα, μπορεί να τεθεί αυτοτελές νομικό ερώτημα).

Εν πάση περιπτώσει, ενδείκνυται, προς αποφυγή παρανοήσεων, η γραπτή αποσαφήνιση σε καθεμία εκδιδόμενη πράξη της Διοίκησης, ότι η έκδοση της πράξεως στηρίζεται στην υποχρέωση συμμόρφωσης της Υπηρεσίας προς την υπ' αριθμ. 1771/2013 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς και με την επιφύλαξη εκβάσεως της αναιρετικής δίκης.

Δ. Συμπερασματικά, και κατ'ακολουθία των προεκτιθεμένων, προσήκει η απάντηση ότι εξαντλείται η υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης με την αποδοχή, από την πλευρά της και κατά τον ως άνω επιβαλλόμενο στον νόμο τρόπο, όσων ποσοτήτων εργασιών αναγνωρίζονται στην υπ' αριθμ. 1771/2013 δικαστική απόφαση, οι εφεξής δε ενέργειες της Υπηρεσίας, στο πλαίσιο εκτέλεσης της συγκεκριμένης εργολαβικής Σύμβασης, προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, κατά τις προϋποθέσεις, το είδος, την αρμοδιότητα ή διακριτική ευχέρεια και το χρόνο ασκήσεώς τους και θα στηριχθούν στην ως άνω δικαστική αναγνώριση, ενόσω η δικαστική απόφαση που αναγνώρισε τις εργασίες ισχύει και δεν αναιρέθηκε (ακυρώθηκε) ούτε ανεστάλη.

Ο Γνωμοδοτών Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

